

Μονοκερουπολη

Χιόνια, ξωτικά και το δώρο των Χριστουγέννων

ANNA ΠΟΥΝΣΕΤ

Εικονογράφηση: Ντιάνα Βιθέδο

ΜΕΤΑΙΧΜΙΟ

ΜΕΤΑΙΧΜΙΟ π α ι δ ι κ ό

Πρώτη έκδοση Οκτώβριος 2025

ΤΙΤΛΟΣ ΠΡΩΤΟΤΥΠΟΥ
Ana Punset, *Unicornia, Un regalo nevado*,
Penguin Random House, 2024

ΚΕΙΜΕΝΟ Ana Punset
ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΣΗ Diana Vicedo

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ Δέσποινα Δρακάκη
ΔΙΟΡΘΩΣΗ ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΚΩΝ ΔΟΚΙΜΙΩΝ Μάγδα Τικοπούλου
ΣΕΛΙΔΟΠΟΙΗΣΗ Γιώτα Μπόμπου
ΠΡΟΣΑΡΜΟΓΗ ΕΞΩΦΥΛΛΟΥ Ρεντουάν Αμζλάν

ISBN 978-618-03-4480-6
ΒΟΗΘ. ΚΩΔ. ΜΗΧ/ΣΗΣ 84480
Κ.Ε.Π. 6469 Κ.Π. 22341

© 2024, Ana Punset (για το κείμενο)
© 2024, Diana Vicedo (για την εικονογράφηση)
© 2024, Penguin Random House Grupo Editorial, S. A. U.
Travessera de Gràcia, 47-49, 08021 Barcelona
© 2025, Εκδόσεις **ΜΕΤΑΙΧΜΙΟ** (για την ελληνική γλώσσα)

Δεν επιτρέπεται η με οποιονδήποτε τρόπο χρήση ή αναπαραγωγή ολόκληρου ή μέρους του βιβλίου με σκοπό την εκπαίδευση τεχνολογιών ή συστημάτων τεχνητής νοημοσύνης. Το παρόν έργο προστατεύεται από τη διαδικασία εξόρυξης κειμένου και δεδομένων (Άρθρο 4(3) Οδηγία (ΕΕ) 2019/790).

Εκδόσεις **ΜΕΤΑΙΧΜΙΟ**
Ιπποκράτους 118, 114 72 Αθήνα,
τηλ.: 211 3003500
metaixmio.gr • metaixmio@metaixmio.gr

Κεντρική διάθεση:
Ασκληπιού 18, 106 80 Αθήνα,
τηλ.: 210 3647433

Βιβλιοπωλεία **ΜΕΤΑΙΧΜΙΟ**
Ασκληπιού 18, 106 80 Αθήνα,
τηλ.: 210 3647433
Πολυχώρος, Ιπποκράτους 118, 114 72 Αθήνα,
τηλ.: 211 3003580, fax: 211 3003581

ΑΝΝΑ ΠΟΥΝΣΕΤ

Μονοκερούπολη

Χιόνια, ξωτικά και το δώρο των Χριστουγέννων

Εικονογράφηση
Ντιάνα Βιθέδο

Μετάφραση
Δέσποινα Δρακάκη

ΜΕΤΑΙΧΜΙΘ

1

Μια λευκή κουβέρτα

Σε ποιον δεν αρέσει το χιόνι; Εγώ πάντως τρελαίνομαι για χιονοπόλεμο, να βουλιάζω μέσα του ως τα γόνατα, να φτιάχνω χιονάνθρωπους... και να τρώω μικρές χιονομπουκίτσες! Όπως όλα εδώ στη Μονοκερούπολη, το χιόνι είναι μαγικό, κρύο, αλλά και κάπως ζεστό και δεν ξέρω κι εγώ τι άλλο...

Γι' αυτό, όταν ξυπνάω το πρωί και βλέπω έξω από το παράθυρό μου μια απέραντη λευκή κουβέρτα να σκεπάζει τα πάντα, μπαίνω σε διάθεση... «Γιούχου!».

Δεν μπορώ να περιμένω...

Παίρνω μπουφάν, γάντια, κασκόλ, γουνάκια για τ' αυτιά και βγαίνω σαν αστραπή από το σπίτι. Και μάντεψε τι είναι το πρώτο πράγμα που κάνω! Πέφτω πάνω στο βουνό από χιόνι που έχει μαζευτεί μπροστά στην πόρτα! Είναι τόσο... πλαφ!

Το αγκαλιάζω και γελάω καθώς σκέφτομαι
ότι αυτά θα είναι τα πρώτα λευκά Χριστούγεννα
της ζωής μου! Γιατί... τα Χριστούγεννα πλησιάζουν!
Έχουμε ακόμα μόνο... τρεις μέρες!

Τι καλά!

Με φαντάζομαι ήδη κάτω από το χριστουγεννιάτικο δέντρο με τα φωτάκια, τις μπάλες, τα στολίδια και τις γιρλάντες... Αχ, θα ανοίγω τα δώρα ενώ θα βλέπω από το παράθυρο το χιόνι να πέφτει... Τέλεια θα είναι!

Το σχολείο έκλεισε για τις γιορτές και τώρα έχω όοολη την ώρα του κόσμου για να απολαύσω αυτήν την άσπρη κουβέρτα. Δεν πρόκειται να το κουνήσω ρούπι από εδώ όλη μέρα! Ή τουλάχιστον αυτό σκόπευα να κάνω, γιατί ξαφνικά...

ΚΛΑΥΔΙΑ!

«Έλα να φας πρωινό κι ύστερα έχεις χρόνο να παίξεις» με διακόπτει η μαμά μου από το παράθυρο της κουζίνας.

Εντάξει! Πρώτα πρωινό, μετά παιχνίδι και μετά και πάλι παιχνίδι κι ύστερα πάλι...

Είναι η πρώτη φορά που τρώω τις τηγανίτες με χρυσόσκονη σε δύο δευτερόλεπτα. Και όχι μόνο γιατί είναι νοστιμότετες. Όταν έχω να πάω σχολείο μετά, δε βιάζομαι ιδιαίτερα να τελειώσω το πρωινό μου, σήμερα όμως... δεν μπορώ να περιμένω για το παιχνίδι με όλο αυτό το χιόνι!

Έτσι, με το που τελειώνω και την τελευταία μπουκίτσα τηγανίτας, φεύγω τρέχοντας να συναντήσω τη Σάρα και την Παυλίνα. Με τις φίλες μου το χιόνι θα είναι ακόμα πιο τέλειο!

Στον δρόμο για το σπίτι της Παυλίνας ανακαλύπτω πως το χιόνι που έχει σκεπάσει την πόλη είναι πρωτοφανές. Οι δρόμοι σχεδόν δεν ξεχωρίζουν και τα κλαδιά των δέντρων γέρνουν κάτω από το βάρος του στοιβαγμένου χιονιού. Μαγεία!

Είναι όλα τόσο άσπρα και καλυμμένα από το χιόνι, που δυσκολεύομαι λίγο να βρω τον δρόμο. Σε κάποια σπίτια η είσοδος δε φαίνεται σχεδόν!

Στο τέλος, αναγνωρίζω τη χριστουγεννιάτικη διακόσμηση του σπιτιού της Παυλίνας, με τα χρωματιστά φωτάκια σε σχήμα μονόκερου απλωμένα παντού.

Τη στιγμή που φτάνω στην πόρτα της συναντώ τη Σάρα. Απ' ό,τι φαίνεται, είχαμε την ίδια ιδέα! Ζήτη η σούπερ δύναμή μας!

Αγκαλιαζόμαστε σφιχτά σκοντάφτοντας στα βουναλάκια από χιόνι που είναι μαζεμένα εδώ κι εκεί.

«Δεν έχω ξαναδεί άλλη φορά τόσο χιόνι!» λέει ενθουσιασμένη η Παυλίνα με το που βγαίνει από το σπίτι.

Αναγκάζεται να σηκώσει πολύ τα πόδια της για να κινηθεί, αφού το χιόνι της φτάνει μέχρι τα γόνατα.

Προχωράμε με τη Σάρα προς το μέρος της με μεγάλες δρασκελιές, αλλά έχουμε τέτοια φόρα, που χάνουμε την ισορροπία μας και πέφτουμε. Πάλι καλά που το χιόνι είναι τόσο μαλακό!

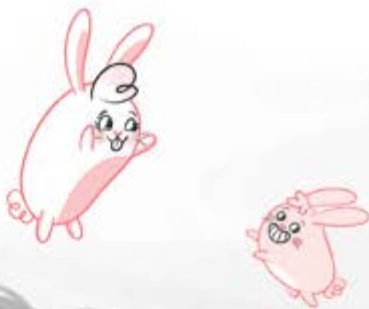
«Βοήθεια!» φωνάζω σκασμένη στα γέλια. Προσπαθώντας να σηκωθώ, έχω μείνει με χέρια και πόδια στον αέρα.

Το ίδιο και η Σάρα.

«Σαν κατσαρίδες των Χριστουγέννων είστε» μας πετάει η Παυλίνα.

Αρκεί μόνο ένα βλέμμα με τη Σάρα για να αποφασίσουμε τι θα κάνουμε στη συνέχεια: Πιάνουμε το χέρι που μας έχει απλώσει η Παυλίνα και την τραβάμε κι αυτή μες στο χιόνι.

«Τώρα είμαστε τρεις κατσαρίδες των Χριστουγέννων!» τους λέω και δεν μπορούμε να σταματήσουμε τα γέλια.

Επιτέλους καταφέρνουμε να σπκωθούμε και αρχίζουμε να φτιάχνουμε τον πρώτο μας χιονάνθρωπο. Είχα τόσο όρεξη! Είχα τέτοια λαχτάρα! Είναι ένα όνειρο που γίνεται πραγματικότητα... Καταλαβαίνεις λοιπόν πόσο άχαρο είναι όταν εμφανίζεται κάποιος και μας διακόπτει ξαφνικά. Κι αυτήν τη φορά δεν είναι η μαμά μου.

«Πρέπει να πάμε στο Σχολείο Ανώτερης Μαγείας!» μας ξεφουρνίζει ο Σάσα, που εμφανίζεται παρέα με τον ξάδελφό μου τον Λουκά.

Είναι καλά φιλαράκια οι δυο τους από τότε που ήρθε στη Μονοκερούπολη. Μαζί τους είναι και κάποια άλλα παιδιά από την τάξη μας.

«Έλα τώρα! Αφού δεν έχουμε σχολείο! Είναι διακοπές...» τους υπενθυμίζω.

«Το ξέρουμε, ξαδελφούλα. Αλλά μας ειδοποίησαν να συγκεντρωθούμε όλοι εκεί· είναι επείγον» λέει ο Λουκάς.

Τι περίεργο! Δεν μας έχουν ξαναφωνάξει ποτέ στο σχολείο στη διάρκεια των διακοπών...

Γεμάτες περιέργεια, το μόνο που μπορούμε να κάνουμε είναι να τους ακολουθήσουμε!

Φτάνουμε ταυτόχρονα με τους περισσότερους συμμαθητές μας.

Σίγουρα κάτι σημαντικό συμβαίνει. Αλλά τι;

Μονοκερούπολη

Χιόνια, ζωτικά και το δώρο των Χριστουγέννων

Οι *γιορτές* πλησιάζουν στη *Μονοκερούπολη* και το χιόνι έχει σκεπάσει τα πάντα!

Η Μονοκερούπολη είναι πανέμορφη και κάτασπρη, αλλά... *ουπς!*
Εξαιτίας της κακοκαιρίας, δύο ξεχωριστά αδέρφια, ο *Δανιήλ*
και η *Βέρα*, έχασαν τον δρόμο τους, και το χειρότερο είναι πως...
ο *Άγιος Βασίλης* μάλλον δε θα μπορέσει να έρθει φέτος!
Μήπως η *Σάσα*, η *Παυλίνα* κι εγώ πρέπει να κάνουμε κάτι;

*Θα τα καταφέρουμε να ξαναφέρουμε
τη μαγεία των Χριστουγέννων
στη Μονοκερούπολη;*

Από 7 ετών

ISBN: 978-618-03-4480-6

9 786180 344806

ΒΟΗΘ. ΚΩΔ. ΜΗΧ/ΣΗΣ 84480

metaixmio.gr